

Futur sense nuclears

El Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear (GCTPFNN) vol crear, amb l'ajuda de diferents entitats i la societat civil, la Plataforma Catalana per un Futur Lliure de Nuclears (PCatFutLliNuk's). Aquesta proposta apareix després que el programa del nou Govern de la Generalitat de Catalunya inclogui el tancament de les centrals nuclears. GCTPFNN també demana a la Generalitat catalana que es comprometi a crear una Comissió d'Informació Electro-Nuclear, així com una Comissió Negociadora del Tancament Definitiu de les Nuclears. GCTPFNN va néixer, a final dels setanta, com una organització cívica amb l'objectiu d'aconseguir uns Països Catalans lliures de la nuclearització.

Clausura de Kiss FM

La Generalitat de Catalunya va tancar, la setmana passada, a Lleida, l'emissora radiofònica Kiss FM. El motiu de la clausura de l'emissora de música és que envaïa l'espai radioelèctric català sense permisos ni adjudicació de freqüència. La Generalitat ha anunciat que també es precintaran els equips tècnics que Kiss FM té a la resta del Principat fins que no es resolgui l'expedient sancionador que té per emetre suposadament sense concessió administrativa.

Llach a Madrid

Lluís Llach està indignat després d'haver-se vist obligat a incloure al programa de mà del recital "Poetes d'avui i demà" –que farà al Teatro Albéniz de Madrid entre el 4 i el 8 de juny– tres pàgines de publicitat de les empreses patrocinadores del local: COPE, *La Razón* i TeleMadrid. Llach es queixa que no va ser avisat dels canvis al programa ni abans ni després de la signatura del contracte amb el teatre. El cantautor, que considera aquesta publicitat incoherent amb el recital, ha anunciat que donarà els beneficis als damnificats de l'11-M.

Monogràfic d'Agustí Centelles per al Cabanyal Portes Obertes

L'amenaça municipal sobre l'antic poble mariner del Cabanyal-Canyamelar, a València, ha aguditzat l'enginy i la iniciativa veïnal. Des de l'any 1998, el Portes Obertes converteix en museus les cases en perill.

A l'esquerra, una de les conegudes fotos d'Agustí Centelles que ara s'exposen al seu Cabanyal natal. A la dreta, zona del barri amenaçada.

Sempre val la pena de passejar pel Cabanyal, l'antic poble mariner que València va annexionar l'any 1897. Per la seva estructura de llargs carrers paral·lels al mar (Barraca, Progrés, Escalante, la Reina...); per les cases que encara conserven poques alçades i un peculiar modernisme popular (l'any 1993 el barri va ser declarat per la Generalitat Valenciana Bé d'Interès Cultural); per la seva gent, que hi camina sense gaire pressa o pren la fresca a la porta de casa, ara que ve el bon temps. Entre el 28 de maig i el 13 de juny, però, encara hi haurà un interès afegit: s'hi celebra –com cada any, i ja en van set– el Cabanyal Portes Obertes, una iniciativa posada en marxa pels veïns per continuar cridant l'atenció sobre aquest barri.

Perquè la zona viu sota l'amenaça d'enderrocament: el projecte de perllongament de l'avinguda de Blasco Ibáñez, aprovat l'any 2001 per l'Ajuntament de València en mans del PP, representaria la destrucció de centenars de cases i, amb aquestes, la identitat del barri sencer (actualment, el projecte es troba en suspen-

síó cautelar arran del procediment conciliatori administratiu presentat per la plataforma veïnal Salvem el Cabanyal-Canyamelar perquè es declari il·legal el perllongament). Precisament per donar a conèixer la realitat del barri, des de l'any 1998 se celebra el Portes Obertes, un certamen que omple d'art les cases amenaçades i que les obre al públic com a petits dobles museus.

L'edició d'enguany es dedica al fotògraf Agustí Centelles (el Grau de València, 1909 – Barcelona, 1985), pioner del fotoperiodisme al nostre país que, amb la seva càmera Leica, va realitzar instantànies de la Guerra Civil que van fer la volta al món. L'exposició d'aquest Cabanyal Portes Obertes, amb 270 obres, és la més àmplia que s'ha fet fins ara sobre el treball d'un fotògraf d'innegable qualitat i, com recorden al Cabanyal, amb el mèrit "d'haver volgut conservar la memòria d'uns fets històrics que els seus ulls van saber mirar amb horror però també amb una innegable tendresa envers els seus protagonistes".

Núria Cadenas